

„Ty... pyšný? – Na čo?“

Ty... pyšný? – Na čo? (Cesta,600)

29. apríl

Keď sa človeka zmocní pýcha, obvykle za ňou ako svorka prichádzajú všetky ostatné neresti: lakomstvo, nestriedmosť, závišť, nespravodlivosť... Pyšný človek sa bezcieľne snaží zbaviť trónu Boha, ktorý je milosrdný ku všetkým, aby sa tam usadil on, so zámermi a vnútrom plným krutosti.

Mali by sme Pána prosiť, aby nás nenechal upadnúť do tohto pokušenia. Pýcha je zo všetkých hriechov najhorší a zároveň i najsmiešnejší. Človek, ktorého sa jej svojimi početnými preludmi podarí dostať do svojich pazúrov, začne sa honosiť akýmsi zdaním, naplní sa prázdnom a nafúkne sa ako žaba z bájky, ktorá sa od samej domýšľavosti tak nadúvala, až praskla. Pýcha je nepríjemná aj z ľudského hľadiska: totiž ten, kto sa povyšuje nad všetkých a nad všetko, neustále sleduje iba sám seba a ostatnými pohŕda; a oni na to reagujú tým, že sa jeho ješitnej nadutosti vysmievajú. (Boží priatelia, 100)